

rømme den højtærede Finansminister, at nogen Besparelse er der, og det kan være godt nok, men det er ikke Hovedsagen. Hovedsagen er, om man ved denne Operation opnaar at faa, som den højtærede Finansminister udtrykte sig, „flere Penge ind i Landet“ og navnlig flere Penge til Anbringelse i Grundejendom, det vil sige til billige Prioriteter. Nu siger den højtærede Finansminister i sine Motiver til Lovforslaget, at af disse Londonerlaan, som skulle ombyttes, er formentlig Størstedelen her i Landet. Seg ved ikke, hvorpaa den højtærede Finansminister støtter denne Udtalelse. Seg skal sige, at efter hvad jeg har hørt om denne Sag, forholder det sig næppe rigtigt, som her staar i Motiverne, jeg har i alt Fald hørt meget kyndige Folk sige, at det er tvivlsomt, men at det tværtimod er sandsynligt, at den største Del af disse Londonerlaan allerede nu befinder sig paa fremmede Hænder. Der vil altsaa ikke være vundet stort ved denne Omstrukturering. Hvis den største Del af disse Londonerlaan paa tilfammen godt 9 Millioner Kroner allerede nu befinder sig paa fremmede Hænder, vil det danske Marked ikke vinde noget ved, at Frankmænd, Tyskere, Hollændere eller hvem, det nu er, ombytte 4 pCts Obligationer med 3 pCts, thi det vil ikke give en eneste Ore til det danske Pengemarked. Det forekommer mig altsaa at være meget tvivlsomt, men selv om nu den ærede Finansminister har Ret i, at Størstedelen af disse Sterlinglaan findes paa danske Hænder, og der ved en Indsætning, som her foreslaaet, vil bringes flere Penge ind i Landet, saa siger jeg dog, at det er tvivlsomt, om den Følge vil indtræde.

Seg er ganske enig i, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) udtalte angaaende Virkningen af Konverteringen. Vi lærte dette ved den sidste Konvertering: Ogsaa den Gang hørte vi megen Tale om den Betsignelse, det vilde være for Landet, om vi skaffede flere Penge ind i Landet. Men i Løbet af de nærmeste Aar derefter kunde enhver, der ønskede Oplysning derom, erfare, hvorledes det gik med de Penge, der derved bleve ledige. Det var paa det Tidspunkt, altsaa kort Tid efter Konverteringen, der fandt Sted i 1886, at der her ind i Landet strømmede en hel Mængde mere eller mindre tvivlsomme Papirer, i alt Fald Papirer, som have givet Ihændehaverne meget store Tab. Seg skal nævne et ganske enkelt Eksempel, der er kommet til min Kundskab. I Løbet af de nærmeste Aar efter Konverteringen i 1886

kaldte „Grækere“, græske Obligationer, der bleve udbudte her paa Markedet til ca. 90, og efter hvad der er blevet mig meddelt, skal der være indgaaet her i Landet for ca. 20 Millioner Francs af disse Obligationer. Hvis man nu ser efter, hvad disse Obligationer ere værd, kan man i Kurslisterne se, at de nu staa i 30. Altsaa har man for de Penge, vi fik ledige ved den forrige Konvertering, valgt at købe græske Obligationer for ca. 20 Millioner Francs til en Kurs af 90, og disse Obligationer staa nu i en Kurs af 30, d. v. s., at af de 20 Millioner Francs, der ere satte i disse Papirer, er der tabt ca. 13 Millioner. Det forekommer mig at være en aparte Maade at stifte Penge ind i Landet paa. Hvad der giver denne Sag en pikant Interesse i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag er, at det Bankfirma, som nu vil skaffe Kapital ind i Landet, gif i Spidsen for at stifte disse græske Papirer Indgang paa vort Marked. Det er en offentlig Sag, at den danske Bank, der er med i det Konfortium, med hvilket den højtærede Finansminister har kontraheret i Anledning af det foreliggende Lovforslag, var den Bank, der udbød de græske Papirer paa vort Marked. Det kan være, at det er en Tilfældighed, og det er jo muligt, at denne Bank da havde det Uheld at belejre det danske Marked med disse Papirer og derfor kan føle sig opfordret til at gøre det godt igen. For øvrigt var det ikke alene græske Papirer, vi fik, men i Løbet af de nærmeste Aar derefter, da en Mængde Penge bleve ledige, strømmede ogsaa Mexikanere og Portugisere ind i Landet, og paa alle disse Papirer har der været store Tab, især paa de portugisiske. Det forholder sig nemlig ikke saaledes, som det synes, den ærede Finansminister gaar ud fra, at naar man ned sætter Renten af de gode danske Obligationer til 3½ eller 3 pCt., hvad det nu maatte være, saa ville Folk være villige til at modtage en saadan Reduktion af deres Rente, som fremkommer, naar f. Eks. Ihændehaverne af 4 eller 3½ pCt. Obligationer staa for den Udfigt herefter kun at skulle have 3 pCt. af deres Penge. Efter de Erfaringer, som vi have, vil det første Publikum tænke paa, være: Hvor finde vi Papirer, der kunne give os samme Rente som hidtil? og først derefter kommer det Spørgsmaal, hvorvidt disse Papirer ere mere eller mindre fine. — i alt Fald kommer det for mange i anden Række. Det er derfor saa, at en stor Mængde af de Penge, der blive ledige ved en Konvertering, af Folk anbringes paa den Maade, jeg har anført, og jeg kan ikke tro, at det i nogen Henseende kan siges at styrke